

ದರಂದರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋರವ್ವಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಡಿದು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ತನ್ನ ಪುಡಾರಿಗಿರಿಯ ಅಂತಿಮ ವೆನ್ನುವಂತೆ ಟ್ರಕ್ ಎಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಾಲ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಬೋರವ್ವಳ ಆಶ್ರಿತನಾಗಿ ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ಮಾಡುವ ಅವನ ಉಸಾರಿಯನ್ನು ಇವಳು ಎಳ್ಳಷ್ಟು ತಪ್ಪದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. 'ಬಿದ್ದ ಗಂಡನ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಊರ ಮಂದಿ ಬಾಯಾಗ ಅನ್ನಿಸ ಕೊಳ್ಳಾಕೆ ಅಲ್ಲ ನಾ' ಎಂದು ಹೇಳಾಕೆ. ಅವಳ ಸುತ್ತ ಕುಂತ ಹೆಂಗಸರು ಅವಳ ಮುಂದೆಯೇ ಅವಳನ್ನು 'ನೀ ಬಾಳ ಚಲೋ ಬೋರವ್ವ' ಎನ್ನುವರು. ಅವಳ ಪತಿ ಭಕ್ತಿ, ಶಿವ ಭಕ್ತಿ, ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಊರಲ್ಲ ಹೊಗಳುವವರೆ. ಬಿಳಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಹಣೆಯ ತುಂಬ ಡಾಳಾದ ವಿಭೂತಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದರ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಬಟ್ಟಿನ ಅಗಲ ಕೂಕಮಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧೇಟ ಶಿವಶರಣೆಯ ಹಾಂಗ ಮರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕೂತವರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದುನಿಂತು ಅವಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋಗಿನ ಹುಡುಗರಿಗಂತೂ ಬೋರವ್ವ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಕ್ಕುಲಾತಿ. ಸೋಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರಗಳು ಇದ್ದರೆ ಸ್ವತಃ ಅವಳೇ ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸೀರೆ ಉಡಿಸಿ ಬಳಿ ತೋಡಿಸಿ ಕೂಕಮ ಬಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಮೀಸೆ ಬರದ ಹುಡುಗರನ್ನ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಂಗಸರಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ಅರ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಳಗಿನ ನೋವನ್ನ ಈ ಸೋಗಿನ ಹುಡುಗರ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೇ ಬೋರವ್ವ? ಅಥವಾ ಅದು ಒಂದು ಅವಳ ಸಮಾಜ ಮುಖ ಸೋಗು ಆಗಿತ್ತೆ? ಬಾಲಕಣ್ಣಿನ ಹೊಸ ಹುರುಪಿನ ವಿಸ್ಮಯದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೋಗಿನ ವಿಪರೀತ ಅರ್ಥ ಆಗುವದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಗು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಲವು ಅರ್ಥಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಬೋರವ್ವಳ ಗಂಡ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳು ಇರದೆ ಇದ್ದರೂ ಬಿದ್ದಲ್ಲ ತೀರ ಕೆಟ್ಟ ಬೈಗುಳಗಳನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತರುವುದು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಗೋಳಾಟ ಇದ್ದೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಬೋರವ್ವ ಇದ್ದಲ್ಲಿವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮಠದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಬದುಕು ಮಾಡುವ ಬೋರವ್ವ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಹುಡುಗರ ಹುಡುಗಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡವಳಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಲವಲವಿಕೆಯ ಹೆಂಗಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ಶ್ರಾವಣ ಸೋಮಾರದ ಮುಂಜಾನೆ ಊರ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಸೋಗಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಊರವರು ದಿಗಿಲು ಪಡುವ ಸಂಗತಿ ನಡದೇ ಹೋಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೋರವ್ವ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಊರಂತ ಊರಲ್ಲ ಸೇರಿ ತಲೆಗೊಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಇತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತರಾವರಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಗದ್ದಲ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಹಾಗು ಬೋರವ್ವಳನ್ನು ಮನಸಾರ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೋರವ್ವಳ ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಗಂಡನನ್ನು ಯಾರೋ ಹೊತ್ತು ತಂದು ಅಲ್ಲೇ ಪತ್ತಿ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆತ ಎಲ್ಲರ ಕರುಣೆಯ ವಸ್ತು ಆಗಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕೈದು ಜನ ಹೊಸ ಹುರುಪಿನ ನಡು ವಯಸ್ಸಿನವರು ಮಠವನ್ನ ಕೆಡವಿ ಬಿಡುವ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಅದಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿದ್ದರೆಂದರೆ ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಠದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಕಿಡಕಿ ಪಡಕಗಳನ್ನ ಕಿತ್ತಿ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಮಠ ನಿಧಾನ ಉಳ್ಳಿ ಬೀಳಲು ಸುರು ಆಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಸೋಗು ಮಾಡುವ ಅಂಗಳದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದು ಮಠ ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳವಾಯಿತು. ಗಂಡಸರೆಲ್ಲಾ ಮಠವನ್ನು ಕೆಡವುವಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರೆ ಹೆಂಗಸರು ಬೋರವ್ವನ ಗಂಡನ ಸುತ್ತ ನಿಂತು ಕನಿಕರದ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.

'ಇಂತಾ ಗಂಡನ ಹಾದ್ಯಾಗ ಚೆಲ್ಲ ಓಡಿ ಹೋಗ್ಯಾಳ ಅಂದ್ರ ಹೆಂತಾಕೆ ಇದ್ದಾಳ ಆಕೆ?' ಮೂಲಿಮನಿ ಸಂಗವ್ವ ಅಂದರೆ.

'ಹ್ಯಾಗ ನಕ್ಕೋತ ನೌಕ ಮಾಡಡಿದ್ದು ಒಂದು ಚೂರು ಗೊತ್ತ ಆಗಲಿಲ್ಲ ನೋಡ ನಮಗ' ಎಂದು ಹಳ ಹಳಿಸಿದಳು ರಾಮವ್ವ.

'ದೇವ್ವ ಸೇವಾ ಮಾಡಾವರಂಗ ಸೋಗ ಮಾಡಡಿದ್ದು' ಅಂದಳೂ ಚೆಂಪವ್ವ. ಹೀಗೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದೇ ನಡೆದು ಹೋದ ಈ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪ್ರಾತ್ಯರ್ಥಕ ದಿಗಿಲುಗಳಿಂದ ಭೇದಿಸಿ ನೋಡಲು ಹೆಣ್ಣು ಜಾತಿಯವರೆಲ್ಲಾ ತರ ತರದ ಉದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

'ನನಗೊಂದು ಚೂರ ಸಂಸೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರ ಹಾಂಗೇನ ಇರಲಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನೆ' ಅಂದ ಹಾವರಿಗಿ ಸಿದ್ದ.

'ಮೊದಲ... ಗೊತ್ತ ಆಗಿದ್ದ ಕಡದ ಚೆಲ್ಲೊ ಪೈಕಿ ನಾವು' ಎಂದು ಆವೇಶದಿಂದ ನುಡಿದ ಬೋರವ್ವಳ ಭಾವ ಮೈದುನ ಹುಲಿಗಪ್ಪ.

ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈ ಮಾತುಗಳು ನಡೆದಾಗಲೆ ಮಧ್ಯಾನ್ವದ ಒಳಗಾಗಿ ಸ್ವಾವರ ಮಠದ ಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದ ಮಂದಿ ಬೋರವ್ವಳ

ಗಂಡನನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲೆ ಹೋದವರು ಆತನನ್ನು ಮತ್ತೆಂದೂ ಇದ್ದಿಯೋ ಸತ್ತಿಯೋ ಎಂದು ಕೇಳದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದರು. ಮುಂದೆ ಐದಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ ಸತ್ತುಹೋದ. ಅವನನ್ನು ಮಣ್ಣುಮಾಡುವ ದಿನ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಬೈದು ಮಂಗಳ ಹಾಡಿದರು.

ಆದರೆ ಮಠವೇ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಊರ ಹುಡುಗರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಪಂಚಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಗು ಮಾಡಲು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವ ಜಾಗವೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಫಜೀತಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಸೋಗು ಎಂದರೆ ಊರ ಎಲ್ಲ ನಮೂನೆಯ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗರು ಕೂಡಿ ಮಾಡುವ ಮನರಂಜನೆ. ಆ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಯಾರದೋ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವ ಸಡಗರ ಮಾಡಹತ್ತಿದರೆ..

'ಹೋಗಿ ಆಕಡೆ ನಮ್ಮದ ಒಂದ ಮನಿ ಐತಿ ಏನು ಊರಾಗ?' ಎಂದು ಓಡಿಸಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹೋದರೂ ಇದೆ ಮಾತು. ಹಿಂಗಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೋಗುಗಳೆ ನಿಂತು ಹೋದವು. ಊರವರು ಕೇವಲ ಮಠವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೆಡುವಲ್ಲಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹುಡುಗರ ಆಳದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಕೆಡವಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಸೋಗು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಭಿನ್ನ ಜಾತಿಯ ಊರ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಅಸಮಾನತೆಯ ಅಹಂಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಊರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಅಂತಹ ಒಂದು ವೇದಿಕೆಯ ನಿರ್ಣಾಮವಾದ ನಂತರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಊರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗರು ಮತ್ತೊಂದು ಜಾತಿಯ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊದರೆ ಜನ ಸಂಸೆಯಿಂದ ಆತಂಕದಿಂದ ನೋಡುವಂತಾಯಿತು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಓಣಿಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹುಡುಗರ ಸೀಮೆಗಳಾಗಿ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಬೇಲಿ ಬಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ನಾವೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ ಕಾಲೇಜ್ ಎಂದೆಲ್ಲ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಇಷ್ಟು ಧೀರ್ಘ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನದಲ್ಲ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಊರು ನೋಡಿದರೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಮಾತ್ರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಊರವರಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಗೋಡೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಊರಲ್ಲಿ ಟಿವಿಗಳು ಬಂದವು. ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಮುಚ್ಚದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಚ್ಚುಕೊಂಡು ಇರಲು ಸುರು ಆಯಿತು. ಒಂದು ಓಣಿಯ ಹುಡುಗರು ಇನ್ನೊಂದು ಓಣಿಯವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಕೂಡಾ ಆಗದಂತೆ ಊರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಧಿಕ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಬೋರವ್ವ ಮುಪ್ಪಾನ ಮುದುಕಿಯಾಗಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಬದಲಾದ ನಮ್ಮ ಊರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬರುವಿಕೆ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಣ್ಣದ ಟಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಕೂತ ಹುಡುಗರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚುವ ಕನಸಿನಿಂದ ಬೋರವ್ವ ಬಂದಳೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಠದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ ಬೋರವ್ವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಹೊಸ ಓಣಿಯೇ ಅವುಗಳ ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಜಾತಿಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸೋಗಿನ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅವಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಂತವರಿಗೆ ಅವಳ ಬರುವಿಕೆಯೇ ಒಂದು ಶುಭ ಸೂಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದೀಗ ಅವ್ವ ನನ್ನ ಮಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗದಂತೆ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವಳ ಆತಂಕ. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿ ಬಂದ ಇವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೋರವ್ವನ ಗುಡಿಸಲು ಕಡೆಗೆ ನಡೆದೆ.

ಅವ್ವ ನನ್ನನ್ನು ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಳು.

ಬೋರವ್ವಾಯಿಯ ಅಂಗಳದ ತುಂಬ ಊರ ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗಿ ಹಾಕುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಪಂಚಮಿಗೆ ಸೋಗು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗರು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಿಲ ಕಿಲ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದವು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವಳೇ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು 'ಸತ್ಯಣ್ಣ ಏನ ಅಯ್ಯ ಬಾ ಬಾ...' ಎಂದು ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಳು. ನಾನು ಮೌನವಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಇಳಿಸಿದೆ. ಬೌನೆ ಬರಸೆಳೆದು ಲಚಿಕೆ ಮುರಿದು ನನ್ನ ಮಗನ ಉಬ್ಬುಗಲ್ಲಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಅಕ್ಕರತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಅವನೂ ಕಿಲ ಕಿಲ ನಗುತ್ತ ಬಣ್ಣ ಬಳಕೊಂಡು ಸೋಗು ಹಾಕಲು ತಯಾರಾಗಿ ಕುಳಿತ.